

N:o 23.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 29 Mars 1862.

— — — — — Andra Kammaren den 29 — —

Riksdagens underdåniga skrifvelse, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga Proposition, angående meddelande af bestämmelser om vården och förvaltningen af Stockholms stads allmänna begravningsplatser.

(Lag-Utskottets Utlåtande N:o 27).

S. A. K.

I nådig proposition af den 9 sistlidne Februari har Eders Kongl. Maj:t föreslagit, det Riksdagen måtte medgifva, att med vården och förvaltningen af Stockholms stads allmänna begravningsplatser eller den del deraf, som kunde varda af Eders Kongl. Maj:t beständ, finge, utan hinder af hvad 2 § i den för Stockholm gällande kyrkostämmoförordning i detta afseende innehölle, förfaras på sätt Eders Kongl. Maj:t kunde finna skäligt att i hufvudsaklig öfverensstämmelse med ett af stadsfullmäktige i Stockholm i ärendet afgifvet förslag föreskrifva.

Då emellertid bestämmelser om vården och förvaltningen af Stockholms stads allmänna begravningsplatser, på grund af stadgandena i § 2 af Förordningen den 20 November 1863 om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm, äro af kommunallags natur;

då, enligt 57 § 2 mom. Regeringsformen, kommunallag stiftas af Konungen och Riksdagen gemensamt; samt

då Riksdagen icke torde grundlagsenligt kunna för viss fråga afsäga sig det deltagande i lagstiftning, som grundlagen åt den samma inrymt;

men Eders Kongl. Maj:ts proposition innebär, att Riksdagen skulle, i ett af Eders Kongl. Maj:t för Riksdagen framlagdt ärende af kommunallags natur, öfverlemnna åt Eders Kongl. Maj:t att ensam lagstifta i hufvudsaklig öfverensstämmelse med ett visst i samma ärende af vederbörande kommunalmyndigheter afgifvet förslag;

har Riksdagen funnit sig icke kunna antaga denna nådiga proposition;

hvilket Riksdagen härmed hos Eders Kongl. Maj:t i underdånighet anmäler.

Riksdagen framhårdar o. s. v.

Stockholm den 29 Mars 1882.